

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

22.4.2008

B6-0147/2008 }
B6-0148/2008 }
B6-0149/2008 }
B6-0150/2008 }
B6-0172/2008 }
B6-0173/2008 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, João de Deus Pinheiro, Peter Šťastný, Fernando Fernández Martín, Francisco José Millán Mon, José Ribeiro e Castro, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Martin Schulz, Pasqualina Napoletano, Marie-Arlette Carlotti, Manuel António dos Santos, Edite Estrela, Claudio Fava, Raimon Obiols i Germà, Sérgio Sousa Pinto, Luis Yañez-Barnuevo García, w imieniu grupy politycznej PSE
- Janelly Fourtou, Josu Ortuondo Larrea, Gianluca Susta, Renate Weber, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Cristiana Muscardini, Adam Bielan, Inese Vaidere, w imieniu grupy politycznej UEN
- Monica Frassoni, Raül Romeva i Rueda, Alain Lipietz, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Willy Meyer Pleite, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL
- Irena Belohorská

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- PPE-DE (B6-0147/2008)
- PSE (B6-0148/2008)
- Verts/ALE (B6-0149/2008)
- ALDE (B6-0150/2008)
- UEN (B6-0172/2008)
- GUE/NGL (B6-0173/2008)

RC\720662PL.doc

PE401.465v01-00}
PE401.467v01-00}
PE401.469v01-00}
PE401.470v01-00}
PE401.472v01-00}
PE401.473v01-00} RC1

PL

PL

w sprawie V szczytu UE-AŁK w Limie

RC\720662PL.doc

PE401.465v01-00}
PE401.467v01-00}
PE401.469v01-00}
PE401.470v01-00}
PE401.472v01-00}
PE401.473v01-00} RC1

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie V szczytu UE-AŁK w Limie

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenia przyjęte na czterech szczytach szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się kolejno w Rio de Janeiro (w dniach 28 i 29 czerwca 1999 r.), w Madrycie (w dniach 17 i 18 maja 2002 r.), w Guadalajarze (w dniach 28 i 29 maja 2004 r.) i w Wiedniu (w dniach 12 i 13 maja 2006 r.),
  - uwzględniając wspólny komunikat z XIII spotkania ministrów Grupy z Rio i Unii Europejskiej, które odbyło się w Santo Domingo w Republice Dominikańskiej w dniu 20 kwietnia 2007 r.,
  - uwzględniając wspólny komunikat ze spotkania ministrów w ramach Dialogu z San José między trójką Unii Europejskiej a ministrami państw Ameryki Środkowej, które odbyło się w Santo Domingo w Republice Dominikańskiej dnia 19 kwietnia 2007 r.,
  - uwzględniając akt końcowy XVII konferencji międzyparlamentarnej Unia Europejska – Ameryka Łacińska, która odbyła się w Limie w dniach 14-16 czerwca 2005 r.,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie wszechstronnego partnerstwa i wspólnej strategii stosunków między Unią Europejską i Ameryką Łacińską¹ oraz rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie ściślejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską²,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 11 października 2007 r. w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Meksyku i Ameryce Środkowej oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska,
  - uwzględniając rezolucje Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego z dnia 20 grudnia 2007 r.,
  - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dziś jeszcze bardziej niż w przeszłości konieczne jest dalsze pogłębianie strategicznego partnerstwa między oboma regionami zapowiedzianego na czterech poprzednich szczytach,
- B. mając na uwadze, że pomimo znacznych postępów pozostaje wiele do zrobienia, zarówno w kwestiach politycznych i bezpieczeństwa, jak i w kwestiach społecznych, handlowych i budżetowych dotyczących partnerstwa,

¹ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, s. 569.

² Dz.U. C 296 z 6.12.2006, s. 123.

- C. mając na uwadze, że strategiczne partnerstwo powinno umożliwić większe zbliżenie między uczestniczącymi w nim społeczeństwami, wpłynąć na podniesienie poziomu rozwoju społecznego i przyczynić się w istotny sposób do radykalnego zmniejszenia ubóstwa i nierówności społecznych w Ameryce Łacińskiej, w czym powinien pomóc wzrost gospodarczy obserwowany w ostatnich latach w tym regionie, oraz wymiany, pomoc wszelkiego rodzaju i przekazywanie doświadczeń w zakresie spójności społecznej ze strony UE,
1. potwierdza swoje zobowiązanie do wspierania prac poszczególnych organów integracji regionalnej w Europie i Ameryce Łacińskiej oraz do dołożenia wszelkich starań, by szczyt w Limie stał się realnym krokiem w kierunku strategicznego partnerstwa; dziękuje peruwiańskiemu i słoweńskiemu współprzewodnictwu szczytu, prezydencji słoweńskiej UE, Komisji Europejskiej i Radzie Unii za zdecydowane starania w tym względzie;

Zasady i priorytety strategicznego partnerstwa międzyregionalnego

1. potwierdza swoje poparcie dla podejścia dwuregionalnego i dla nadrzędności strategicznego partnerstwa między oboma regionami jako najlepszego sposobu zachowania wspólnych zasad, wartości i interesów partnerów po obu stronach Atlantyku;
2. tym samym ponawia deklarację ze szczytu w Madrycie (2002 r.) w sprawie wartości i stanowisk wspólnych dla obu regionów oraz wspólne poparcie dla multilateralizmu, integracji regionalnej i spójności społecznej potwierdzone na szczytach w Guadalajarze (2004 r.) i Wiedniu (2006 r.);
3. proponuje całościową strategiczną wizję partnerstwa, która nie będzie się ograniczać do pojedynczych propozycji czy działań i której ostatecznym celem będzie utworzenie europejsko-latynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego w okolicach 2012 r., a także obejmie rzeczywiste partnerstwo w kwestiach politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz w dziedzinie wspólnego dążenia do trwałego rozwoju;
4. zaleca, by kwestie polityczne i sprawy bezpieczeństwa poruszane między partnerami opierały się na regularnym, sektorowym i skutecznym dialogu politycznym oraz na europejsko-latynoamerykańskiej karcie na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, która w oparciu o Kartę Narodów Zjednoczonych pozwoli na wspólne opracowywanie propozycji politycznych, strategicznych i dotyczących bezpieczeństwa;
5. podkreśla, że aby stosunki handlowe i gospodarcze między partnerami były korzystne dla obu stron, powinni oni koniecznie:
  - przyczyniać się do zróżnicowania i unowocześnienia latynoamerykańskich krajowych systemów produkcji – wciąż bardzo zależnych od nielicznych produktów eksportowych, z których większość to surowce lub wyroby częściowo przetworzone – przy zastosowaniu alternatyw technologicznych, które byłyby skuteczne, a jednocześnie przyniosły pozytywne skutki w postaci tworzenia nowych miejsc pracy i wzrostu

RC\720662PL.doc

PE401.465v01-00}
PE401.467v01-00}
PE401.469v01-00}
PE401.470v01-00}
PE401.472v01-00}
PE401.473v01-00} RC1

dochodów gospodarstw domowych;

- przejść od kwestii czysto handlowych do gospodarczych, przy uwzględnieniu asymetrii gospodarczych między oboma regionami i koniecznego nacisku na aspekty społeczne i środowiskowe, wraz z planami transferu technologii ekologicznych i odnawialnych oraz szkoleń w zakresie, poprzez dwuregionalne inwestycje mieszane i wspólne systemy produkcji;
  - kłaść nacisk na znaczenie zachowania zasady pewności prawa oraz na konieczność stworzenia odpowiednich ram sprzyjających inwestycjom;
  - brać pod uwagę różnice poziomów względnego rozwoju, co powinno mieć odzwierciedlenie w zasadach szczególnego, zróżnicowanego traktowania ze strony Unii, zwłaszcza w stosunku do krajów na niższym poziomie rozwoju gospodarczego i społecznego;
  - stymulować integrację latynoamerykańską
6. popiera agendę zaproponowaną na szczyt w Limie i fakt, że skupia się ona na dwóch dużych obszarach tematycznych: z jednej strony na kwestiach dotyczących ubóstwa, nierówności i integracji, a z drugiej strony na kwestiach dotyczących trwałego rozwoju i powiązanych z nimi kwestiach dotyczących środowiska, zmian klimatycznych i energii;
7. przypomina, że szybkie stworzenie Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLat) po poprzednim szczycie w Wiedniu, jako instytucji parlamentarnej strategicznego partnerstwa, stanowi znaczne wzmocnienie demokratycznej legitymacji partnerstwa i jego ram instytucjonalnych, które obejmuje funkcje rozpatrywania, kontroli i monitorowania kwestii dotyczących strategicznego partnerstwa należące do Zgromadzenia;
9. zaleca uczestnikom szczytu w Limie, by potwierdzili przywiązanie UE i krajów AŁK do zasad i wartości demokracji pluralistycznej i reprezentatywnej, wolności słowa i prasy, poszanowania praw człowieka i odrzucenia wszelkich form dyktatury lub rządów autorytarnych;

Wspólne działania na rzecz osiągnięcia efektywnego multilateralizmu

10. podkreśla korzyści, jakie wspólne poparcie dla multilateralizmu może przynieść partnerom europejsko-latynoamerykańskim, którzy razem reprezentują ponad miliard ludzi i stanowią jedną trzecią państw członkowskich ONZ oraz ponad jedną czwartą handlu światowego;
11. proponuje, by strategiczne partnerstwo opierało się na realistycznych celach i wspólnych programach zainspirowanych w ogólnym zarysie multilateralizmem (protokół z Kioto, Międzynarodowy Trybunał Karny, zwalczanie kary śmierci i terroryzmu, zasadnicza rola systemu ONZ itd.);
12. zaleca podjęcie wspólnych działań w tych wszystkich obszarach i na tych wszystkich

forach, które wyraźnie odzwierciedlają swoje zasady, wartości i interesy, w tym wspólny pokój i system polityki bezpieczeństwa w ramach ONZ, ochronę praw człowieka, politykę ochrony środowiska, rozwój, udział społeczeństwa obywatelskiego w globalnym procesie rządzenia oraz reformę międzynarodowego systemu finansowego i handlowego oraz jego instytucji międzynarodowych (Banku Światowego, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Międzynarodowej Organizacji Handlu);

13. podkreśla, że podejście wielostronne jest najwłaściwsze, aby stawić czoła wspólnym wyzwaniom stojącym przed partnerami europejsko-latynoamerykańskim, takim jak zwalczanie terroryzmu, handlu narkotykami, przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy, handlu ludźmi – w tym nielegalnej imigracji – zmian klimatycznych, lub też kwestiom związanym z bezpieczeństwem energetycznym;
14. ponownie wyraża przekonanie, że walka z terroryzmem powinna być prowadzona przy bezwzględnym poszanowaniu praw człowieka, swobód obywatelskich i zasad państwa prawa; domaga się bezwarunkowego i bezzwłocznego zwolnienia wszystkich porwanych w Kolumbii, a w przede wszystkim osób chorych; zwolnienie to powinno się odbyć w wyniku jednostronnej decyzji oddziałów FARC lub jakiegokolwiek innej organizacji odpowiedzialnej za porwania, a w razie jej braku w ramach porozumienia o pilnej wymianie humanitarnej;
15. popiera ponawiane rezolucje ONZ, szczytu UE-AŁK i Parlamentu Europejskiego, w których odrzucono wszelkie środki przymusu, takie jak środki zawarte w przepisach ustaw eksterytorialnych, które ze względu na swój jednostronny i eksterytorialny charakter są sprzeczne z prawem międzynarodowym, wypaczają stosunki handlowe między partnerami europejsko-latynoamerykańskimi i zagrażają wspólnemu poparciu multilateralizmu;

Silny impuls na rzecz integracji regionalnej oraz układów o stowarzyszeniu

16. uważa, że zawarcie i efektywne stosowanie kompleksowych, ambitnych i zrównoważonych układów o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Łacińską, przyczyniających się do poszanowania praw człowieka, praw gospodarczych i społecznych mieszkańców oraz do wzajemnego trwałego rozwoju, a także do zmniejszenia nierówności społecznych, jako uzupełnienie multilateralizmu WTO, to strategiczny cel w kontekście międzynarodowym, coraz bardziej współzależnym i charakteryzującym się wzrostem gospodarczym, pojawieniem się nowych potęg gospodarczych i wzrostem globalnych wyzwań;
17. dlatego też proponuje, by w dziedzinie gospodarki i handlu utworzenie europejsko-latynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego zostało oparte na modelu zgodnym z zasadami WTO i z zasadą regionalizmu, które należy wprowadzić dwuetapowo:
  - a) pierwszy etap, w którym nastąpi zakończenie negocjacji międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu UE-Mercosur, UE-Wspólnota Andyjska i UE-Ameryka Środkowa w jak najkrótszym terminie oraz pogłębienie istniejących już układów UE-Meksyk

RC\720662PL.doc

PE401.465v01-00}
PE401.467v01-00}
PE401.469v01-00}
PE401.470v01-00}
PE401.472v01-00}
PE401.473v01-00} RC1

i UE-Chile;

b) drugi etap, który powinien się zakończyć w 2010 r., mający na celu zawarcie wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu, który zapewni poszczególnym aspektom strategicznego partnerstwa podstawę prawną i pełny zasięg geograficzny i który ustanowi swobodny przepływ osób oraz o wymianę handlową między oboma regionami poprzez pogłębienie z jednej strony porozumień integracyjnych w Ameryce Łacińskiej, a z drugiej strony procesu stowarzyszenia UE ze wszystkimi krajami i grupami regionu;

18. proponuje uczestnikom szczytu w Limie, aby zamówili studium wykonalności i trwałości środowiskowej w odniesieniu do wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu, z myślą o ustanowieniu proponowanej strefy wszechstronnego partnerstwa;

Agenda z Limy na rzecz zlikwidowania ubóstwa, nierówności i wykluczenia

19. zwraca się do uczestników szczytu w Limie, by przywołana agenda obejmowała przyjęcie ograniczonej liczby jasnych, konkretnych i możliwych do sprawdzenia zobowiązań we wszystkich tematach, mogących samoistnie nadać nowy impuls strategicznemu partnerstwu i w istotny sposób podnieść poziom życia obywateli po obu stronach Atlantyku; zaleca zwrócenie szczególnej uwagi na zniwelowanie nierówności społecznych oraz integracji grup spychanych obecnie na margines społeczeństwa i pozbawionych szans, przede wszystkim ludów tubylczych;

20. nalega, by uczestnicy szczytu UE-AŁK włączali zawsze do porozumień między oboma regionami Deklarację praw ludów tubylczych ONZ;

21. uważa za sprawę zasadniczą, by oba regiony na stałe oraz w sposób koherentny i praktyczny włączyły cel dotyczący spójności społecznej we wszystkie wspólne inicjatywy i programy; stwierdza, że europejskich i latynoamerykańskich partnerów łączy solidarne przedsięwzięcie, w którym gospodarka rynkowa i spójność społeczna nie powinny być sprzeczne, ale uzupełniać się wzajemnie;

22. zaleca, by agenda z Limy na rzecz zwalczania ubóstwa, nierówności i wykluczenia zawierała konkretne środki, na przykład:

- prowadzone razem działania skupiające się na wspólnym celu, jakim jest realizacja milenijnych celów rozwoju do roku 2015,
- korzystanie z instrumentu UE finansowania współpracy na rzecz rozwoju stosownie do rzeczywistych potrzeb w terenie, ponieważ wpływa on w znacznej mierze na kraje wschodzące i kraje o średnich dochodach, dla których szczególne znaczenie ma współpraca w zakresie technologii, szkolnictwa wyższego i innowacyjności oraz współpraca gospodarcza,
- stopniowe sięganie do zasobów pochodzących z instrumentu UE na rzecz wspierania

demokracji i praw człowieka i przeznaczanie ich na pomoc i na programy zmierzające do poprawy rządów i instytucji demokratycznych oraz sytuacji w zakresie praw człowieka w Ameryce Łacińskiej,

- rozszerzenie programów UE dotyczących kształcenia, edukacji, współpracy naukowej i technicznej, kultury, ochrony zdrowia i migracji na kraje Ameryki Łacińskiej,
  - wspieranie programów reform instytucjonalnych i podatkowych,
  - utworzenie funduszu solidarności między oboma regionami,
  - przyznanie większych środków budżetowych, aby odpowiadały deklarowanym, bardzo ambitnym celom;
23. wzywa partnerów do przyjęcia solidnych i skutecznych strategii politycznych w zakresie rządów demokratycznych, spraw społecznych, finansów publicznych i podatków w celu zwiększenia spójności społecznej oraz ograniczenia ubóstwa, nierówności i marginalizacji;
24. uważa, że edukacja i inwestowanie w kapitał ludzki to podstawa spójności społecznej, rozwoju gospodarczego i społecznego oraz mobilności społecznej; ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla utworzenia „wspólnego obszaru szkolnictwa wyższego UE-AŁK”; podkreśla, że zarówno w Ameryce Łacińskiej, jak i w Europie państwo musi gwarantować dostęp do edukacji i innych dóbr publicznych (opieka zdrowotna, woda, bezpieczeństwo);
25. uznaje za niezbędne nadanie nowego impulsu polityce współpracy na rzecz rozwoju między UE a Ameryką Łacińską, której głównym elementem pozostanie walka z ubóstwem i nierównościami społecznymi, a zarazem przyjęte w niej zostanie zróżnicowane podejście uwzględniające różne warunki gospodarcze i społeczne oraz poziom rozwoju krajów Ameryki Łacińskiej;
26. w związku z tym uważa, że należy koniecznie wyjść poza czysto pomocowe podejście do współpracy na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską, skupiając się na współpracy w dziedzinie technologii, szkolnictwa wyższego i innowacyjności oraz na korzystaniu z zasobów wytworzonych w tym zakresie w VII programie ramowym;

Rozwój form współpracy w zakresie polityki migracji

27. proponuje uczestnikom szczytu prowadzenie regularnego dialogu międzyregionalnego, gwarantującego ochronę praw człowieka w odniesieniu do pracowników migrujących bez względu na ich sytuację, a także rozwijanie i pogłębianie współpracy międzynarodowej z latynoamerykańskimi krajami pochodzenia i tranzytu dotyczącej swobodnego przepływu osób, w oparciu o te same wszechstronne i zrównoważone kryteria, które mają zastosowanie do krajów Afryki, regionu Morza Śródziemnego i krajów sąsiadujących z UE na wschodzie i południowym wschodzie;

28. wzywa do nadania kwestiom nielegalnej imigracji oraz możliwości migracji legalnej priorytetowego znaczenia w tym dialogu, zwłaszcza z krajami pochodzenia lub tranzytu nielegalnych imigrantów;
29. proponuje rozważyć wprowadzenie do 2012 r. wspólnych przepisów i zasad o charakterze ogólnym w celu ułatwienia przepływu nie tylko towarów, usług i kapitałów, ale również osób, a tym samym stopniowe tworzenie jak najszerzej rozumianego partnerstwa, przynoszącego obopólne korzyści i zgodnego z zalecanym przez ONZ wszechstronnym podejściem w zakresie migracji;
30. ponownie stwierdza konieczność obniżenia zbyt wysokich obecnie opłat od przekazów pieniężnych dokonywanych przez pracowników migrujących, a także wsparcia powrotu tych spośród nich, którzy chcą wrócić do kraju, przy pomocy programów chroniących wszystkie ich prawa oraz godność i status osoby ludzkiej;
31. zwraca się do Komisji Europejskiej o przedstawienie komunikatu rozszerzającego na kraje Ameryki Łacińskiej i Karaibów priorytety, instrumenty i ustalenia wszechstronnego podejścia do migracji wprowadzonego przez Radę Europejską w grudniu 2005 r. i uzupełnionego w grudniu 2006 r.;

Agenda z Limy na rzecz trwałego rozwoju, w szczególności środowiska naturalnego, zmian klimatycznych i energii

32. zaleca, by w agendzie politycznej uzgodnionej przez Unię Europejską i kraje Ameryki Łacińskiej zawarto priorytet dotyczący współpracy w zakresie zmian klimatycznych i polityki zapobiegania globalnemu ociepleniu; przypomina, że to najubożsi, przede wszystkim ludy tubylcze, są pierwszymi ofiarami zmian klimatycznych i niszczenia środowiska naturalnego;
33. przypomina, że sojusz w tej dziedzinie między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ma ogromne znaczenie z punktu widzenia interesu obu stron w propagowaniu trwałego rozwoju i równowagi w środowisku naturalnym, dlatego opowiada się za wzajemnym wsparciem w odpowiednich inicjatywach środowiskowych na skalę międzynarodową;
34. w przypadku odmiennych zdań co do szczegółowych środków zwalczania zmian klimatycznych (na przykład w odniesieniu do ruchu lotniczego) zachęca partnerów latynoamerykańskich, by wykazywali konstruktywną postawę i w żaden sposób nie blokowali całkowicie inicjatyw;
35. zaleca partnerom z Europy i Ameryki Łacińskiej wspólne wysiłki na rzecz przystąpienia do protokołu z Kioto państw o największej emisji i tych państw, które nie są jeszcze stronami tegoż protokołu, a także wzmocnienie i koordynowanie stanowisk w negocjacjach dotyczących instrumentów międzynarodowych związanych z globalnym ociepleniem, co będzie sporym impulsem dla handlu emisjami między oboma regionami;
36. uważa za niezbędne powiązanie rozwoju gospodarczego i trwałego rozwoju; w tym kontekście wspiera kraje znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji w ich wysiłkach na rzecz

ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz przyspieszenia postępu i poprawy dobrobytu społecznego;

37. opowiada się za utworzeniem wspólnych mechanizmów i za współpracą na forum organizacji międzynarodowych Ameryki Łacińskiej i Karaibów (np. Organizacji Traktatu Współpracy Amazońskiej) w celu podejmowania decyzji i finansowania ochrony i trwałego rozwoju ogromnych zasobów przyrodniczych naszego globu (np. regionu Amazonki) znajdujących się na terytoriach różnych państw Ameryki Łacińskiej;
38. wzywa Komisję do współpracy przy opracowywaniu polityki ochrony środowiska naturalnego w krajach Ameryki Łacińskiej; uważa, że należy zacieśnić współpracę i podnieść poziom najlepszych praktyk, co powinno być odzwierciedlone również w finansowaniu ze strony UE i w polityce wspierania rozwoju;
39. wzywa uczestników szczytu w Limie do opracowania wspólnych inicjatyw w takich dziedzinach, jak zmiany klimatyczne, pustynnienie, energia (zwłaszcza odnawialne źródła energii i agropaliwa), woda, różnorodność biologiczna, lasy i gospodarowanie substancjami chemicznymi, w oparciu o porozumienie z Bali;
40. zwraca się do uczestników szczytu w Limie o podjęcie i zbadanie sprawy światowego kryzysu żywnościowego oraz o przedstawienie możliwych rozwiązań;

Wzmocnienie instytucjonalnych mechanizmów wsparcia i prognozowania

41. zaleca również:
  - a) utworzenie europejsko-latynoamerykańskiej fundacji na rzecz wspierania dialogu między partnerami, o charakterze publiczno-prywatnym, na wzór istniejących fundacji dla innych stref geograficznych, takich jak Azja czy basen Morza Śródziemnego; wzywa Komisję do opracowania konkretnego wniosku w tej sprawie,
  - b) utworzenie międzyregionalnego ośrodka zapobiegania konfliktom, mającego na celu wczesne wykrywanie przyczyn ewentualnych gwałtownych konfliktów i konfliktów zbrojnych oraz poszukiwanie najlepszych sposobów zapobiegania takim konfliktom i unikania ich ewentualnej eskalacji,
  - c) utworzenie obserwatorium migracji, którego zadaniem byłoby stałe i szczegółowe śledzenie wszystkich spraw związanych z ruchami migracyjnymi w strefie europejsko-latynoamerykańskiej;
42. uważa, że należy wzmocnić aspekt parlamentarny partnerstwa strategicznego i zapewnić odpowiednie włączenie niedawno utworzonego Parlamentu Mercosuru do Zgromadzenia Europejsko-Latynoamerykańskiego;

o

43. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodnictwu V szczytu UE-AŁK, Radzie Unii i Komisji Europejskiej oraz parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej i wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Latynoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej oraz Parlamentowi Mercosuru.